Sygn. akt VII K 844/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniach 8.06.2016 r.,6.09.2016 r., 5.05.2017 r., sprawy ***A. M.***, córki W. i H. z domu M., urodzonej (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 10 sierpnia 2014 r. około godz. 8:20 w P. na skrzyżowaniu Al. (...) z ul. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym O. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że nie zastosowała się do czerwonego sygnału świetlnego doprowadzając do zderzenia się z prawidłowo poruszającym się samochodem osobowym T. (...) nr rej. (...), którym kierował M. G. i z samochodem P. (...) nr rej. (...), którym kierował T. K., czym nieumyślnie spowodowała obrażenia ciała u M. G. w postaci: stłuczeń i głębokich otarć skóry łokcia i przedramienia lewego, stłuczenia głowy z powierzchownymi ranami ciętymi okolicy skroniowej prawej, stłuczenia nadgarstka lewego, ogólnych potłuczeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl Kodeksu Karnego oraz u pasażerki samochodu T. (...) I. G. w postaci: stłuczenia głowy z obrzękiem okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia barku i ramienia prawego, przerwania ścięgien mięśnia nadgrzebieniowego i podgrzebieniowego zlokalizowanych przy łopatce barku prawego, rany stopy lewej, podejrzenia złamania mostka, ogólnych potłuczeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl Kodeksu Karnego

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

1. oskarżoną ***A. M.*** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk wymierza jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonej na okres próby 2 (dwóch) lat;

3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonej karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej A. M. nawiązkę w kwocie 2000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. G.;

5. zasądza od oskarżonej A. M. na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. G. kwotę (...),69 (tysiąc dwieście czternaście złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego i dojazdów na rozprawę;

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. H. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

7. zasądza od oskarżonej A. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 792,44 (siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote czterdzieści cztery grosze) tytułem częściowego zwrotu poniesionych kosztów postępowania oraz kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VII K 844/15

UZASADNIENIE

A. M. została oskarżona o to, że w dniu 10 sierpnia 2014r. około godziny 08:20 w P. na skrzyżowaniu Al. (...) z ul. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym O. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że nie zastosowała się do czerwonego sygnału świetlnego doprowadzając do zderzenia się z prawidłowo poruszającym się samochodem osobowym T. (...) nr rej. (...), którym kierował M. G. i z samochodem P. (...) nr rej. (...), którym kierował T. K., czym nieumyślnie spowodowała obrażenia ciała u M. G. w postaci : stłuczeń i głębokich otarć skóry łokcia i przedramienia lewego, stłuczenia głowy z powierzchniowymi ranami ciętymi okolicy skroniowej prawej, stłuczenia nadgarstka lewego , ogólnych potłuczeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl kodeksu karnego, oraz u pasażerki samochodu T. (...) I. G. w postaci stłuczenia głowy z obrzękiem okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia barku i ramienia prawego, przerwania ścięgien mięśnia nadgrzebieniowego i podgrzebieniowego zlokalizowanych przy łopatce barku prawego, rany stopy lewej, podejrzenia złamania mostka, ogólnych potłuczeń ciała , które spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl kodeksu karnego,

t.j. o czyn z art. 177 § 1 kk .

Oskarżona A. M. zamieszkuje na stałe w P.. W dniu 10 sierpnia 2014r. około godziny 08:20 jechała w odwiedziny do syna, który w tym czasie przebywał w P. w (...) Poruszała się samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) jako kierująca.

Jechała razem z psem. W P. pomyliła drogę do (...) i znalazła się na ul. (...) przy skrzyżowaniu z ul. (...) w kierunku ul. (...). Na tym skrzyżowaniu jest sygnalizacja świetlna. W chwili zdarzenia była sprawna. Oskarżona nie zauważyła

czerwonego światła na sygnalizatorze dla swojego kierunku ruchu i wjechała na skrzyżowanie.

(wyjaśnienia oskarżonej A. M. k. 29 odwrót- 30 odwrót)

W tym samym czasie na to skrzyżowanie wjechał M. G. , kierujący pojazdem marki T. (...) nr rej. (...). On miał dla swojego kierunku ruchu zielone światło na sygnalizatorze. Jechał lewym pasem ruchu. Wraz z nim jechała jego żona I. G., która siedziała obok niego oraz wnuczka M. M., siedząca na tylnim siedzeniu. Wszyscy byli zapięci w pasy bezpieczeństwa. Jechali oni ul. (...) w kierunku centrum miasta. Na skrzyżowaniu pojazd kierowany przez oskarżoną uderzył w bok pojazdu T. (...). W wyniku tego zderzenia samochód T. (...) przewrócił się i kilkakrotnie „przekoziołkował", po czym zatrzymał się na prawym boku. Kilkanaście lub kilkadziesiąt metrów za T. jechał tym samym pasem ruchu kierując busem marki P. (...) nr (...) T. K.. Widząc zderzenie T. K. próbował ominąć miejsce wypadku, ale O. (...) po odbiciu się od krawężnika uderzył w prawy tylny bok tego busa. Oskarżona i T. K. zatrzymali swoje pojazdy i podeszli do pokrzywdzonych. W tym czasie zatrzymali się też inni kierowcy i pomogli wysiąść pokrzywdzonym z pojazdu. Zostały wezwane na miejsce Policja , Pogotowie Ratunkowe i Straż Pożarna. Oskarżona przepraszała pokrzywdzonych za spowodowanie wypadku.

(wyjaśnienia oskarżonej A. M. k. 29 odwrót- 30 odwrót , zeznania I. G. k. 31-31 odwrót, zeznania T. K. k. 74 odwrót- 75 odwrót)

W wyniku wypadku M. G. doznał stłuczenia i głębokiego otarcia skóry łokcia i przedramienia lewego , stłuczenia głowy z powierzchownymi ranami ciętymi okolicy skroniowej prawej, stłuczenia nadgarstka lewego , ogólnych potłuczeń ciała. Obrażenia te naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej siedmiu dni , ale były inne niż określone w art. 156 kk.

(opinia lekarska k. 122-123, k. 72 odwrót- 74 odwrót)

I. G. w wyniku wypadku doznała stłuczenia głowy z obrzękiem okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia barku i ramienia prawego, rany stopy lewej, podejrzenie złamania mostka, ogólnych potłuczeń ciała. Obrażenia te naruszyły czynności narządów jej ciała na okres powyżej siedmiu dni , ale były inne niż określone w art. 156 kk.

(opinia lekarska k. 124)

Małoletnia M. M. doznała w wypadku stłuczenia ręki przedramienia prawego, drobnych ran palców IV i V ręki prawej, stłuczenia biodra prawego. Obrażenia te naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej siedmiu dni .

(opinia lekarska k. 125)

M. G. miał 67 lat. Od wielu lat cierpiał na miażdżycę uogólnioną. Występowała u niego także choroba wieńcowa z zajęciem pnia lewej tętnicy wieńcowej oraz zwężenie tętnicy szyjnej prawej, a oprócz tego niedrożność lewej tętnicy szyjnej wewnętrznej, miażdżyca zarostowa tętnic kończyn dolnych i przewlekłe niedokrwienie lewej kończyny dolnej. M. G. zmarł w dniu 18 listopada 2014r. Przyczyną jego śmierci była miażdżyca naczyń. Wypadek z dnia 10 sierpnia 2014r. , w którym pokrzywdzony uczestniczył , a który spowodowała oskarżona A. M. nie miał związku przyczynowego z ze zgonem M. G. w dniu 18.11.2014r.

(dokumentacja medyczna k. 5-35, k. 64-103, k. 109-120, k. 121-123 akt (...), opinia lekarska k. 72 odwrót- 74 odwrót, k. 121-123, k. 138-141)

Oskarżona nie była nigdy karana.

(karta karna k. 145)

Oskarżona A. M. przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu. Wyjaśniła, że jechała sama w odwiedziny do syna do (...). Nie znała P. i pomyliła drogę. Przyznała, że nie zauważyła światła na sygnalizatorze. Wjechała na skrzyżowanie skręcając w lewo . Zauważyła, że coś jest nie tak i zatrzymała swój pojazd. W tym momencie wjechał w nią samochód prowadzony przez M. G.. W jej ocenie jechał on z nadmierną prędkością. Ona w tym momencie stała i uważa , że on mógł ją spokojnie ominąć. Po wypadku razem T. K. podeszła do pokrzywdzonych. Pomogła wnuczce państwa G. wyjść z pojazdu i zabezpieczyła jej skaleczenie na palcu. Przepraszała pokrzywdzonych.

(wyjaśnienia oskarżonej A. M. k. 29 odwrót-30 odwrót)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w części, w jakiej przyznaje się do spowodowania wypadku, zachowaniu po zderzeniu. W tej części jej wyjaśnienia są zgodne pozostałymi zebranymi dowodami. Natomiast nie jest wiarygodne , że w momencie zderzenia ona była punktem stałym, a to pojazd kierowany przez pokrzywdzonego M. G. i jadący z nadmierną prędkością w nią uderzył . Przeczą temu przekonujące zeznania T. K., który jechał w dość bliskiej odległości za pojazdem M. G. i dokładnie widział przebieg całego wypadku. Nie ma podstaw, aby odmówić mu wiary. W tej części wyjaśnienia oskarżonej są sprzeczne również z przekonującymi zeznaniami pokrzywdzonej I. G., która jednoznacznie i konsekwentnie opisała przebieg zdarzenia. Zeznania pokrzywdzonej w tej części są wyważone i szczere. Pokrzywdzona przyznaje także okoliczności korzystne dla oskarżonej – udzielenie pomocy po wypadku, przeproszenie pokrzywdzonych. I. G. jest subiektywnie przekonana o tym , że wypadek drogowy z dnia 10.08.2014r. doprowadził do śmierci jej męża M. G.

w dniu 18.11.2014r. Jest to przekonanie niesłuszne nie poparte obiektywnymi dowodami.

Sąd szczegółowo badał czy wystąpił związek przyczynowy między zaistniałym wypadkiem drogowym a zgonem M. G.. Trzech biegłych lekarzy różnych specjalności z zakresu chirurgii ogólnej , z zakresu chirurgii naczyniowej oraz zakresu kardiologii wnikliwie analizowało zgromadzoną dokumentację medyczną dotyczącą M. G. i każdy z biegłych , niezależnie od innych doszedł do tego samego wniosku, że wypadek z dnia 10.08.2014r. nie przyczynił się do śmierci M. G.. Sąd te wnioski akceptuje jako logiczne i rzetelnie umotywowane.

Sąd dał wiarę świadkom E. G. i U. Ł. , że pokrzywdzony M. G. po wypadku źle się czuł. Jest to oczywiste, gdyż pokrzywdzony odniósł w wypadku obrażenia skutkujące naruszeniem czynności naruszeniem czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni.

Sąd zaaprobował też opinię biegłego chirurga , gdyż jest ona szczegółowa , wyczerpująca i logiczna.

Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłego lekarza specjalisty chirurgii ogólnej i naczyniowej oraz opinię biegłego lekarza kardiologa. Obie w/w opinie są jednoznaczne, dokładne i przekonująco uargumentowane. Biegli szczegółowo przeanalizowali dokumentację medyczną dotyczącą pokrzywdzonego M. G. i wnikliwie uzasadnili wnioski końcowe. Nie ma podstaw, aby kwestionować merytoryczna wartość tych opinii.

Pozostałe zebrane dowody podlegają akceptacji Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżona A. M. wyczerpała dyspozycję art.177§ 1 kk , ponieważ w dniu 10 sierpnia 2014r. około godziny 08:20 w P. na skrzyżowaniu Al. (...) z ul. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym O. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że nie zastosowała się do czerwonego sygnału świetlnego doprowadzając do zderzenia się z prawidłowo poruszającym się samochodem osobowym T. (...) nr rej. (...), którym kierował M. G. i z samochodem P. (...) nr rej. (...), którym kierował T. K., czym nieumyślnie spowodowała obrażenia ciała u M. G. w postaci : stłuczeń i głębokich otarć skóry łokcia i przedramienia lewego, stłuczenia głowy z powierzchniowymi ranami ciętymi okolicy skroniowej prawej, stłuczenia nadgarstka lewego , ogólnych potłuczeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl kodeksu karnego, oraz u pasażerki samochodu T. (...) I. G. w postaci stłuczenia głowy z obrzękiem okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia barku i ramienia prawego, przerwania ścięgien mięśnia nadgrzebieniowego i podgrzebieniowego zlokalizowanych przy łopatce barku prawego, rany stopy lewej, podejrzenia złamania mostka, ogólnych potłuczeń ciała , które spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na czas dłuższy niż siedem dni w myśl kodeksu karnego.

Oskarżona zgodnie z treścią ***art. 25 ust.1*** Ustawy prawo o ruchu drogowym była zobowiązana zbliżając się do skrzyżowania zachować szczególną ostrożność , a więc ostrożność polegającą na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Fakt, że oskarżona nie znała P. powinien wzmóc jeszcze czujność oskarżonej. Oskarżona nie dopełniła obowiązku zachowania szczególnej ostrożności, bowiem nawet nie zauważyła jakie światło świeci się na sygnalizatorze dla jej kierunku ruchu. To zaniechanie stało się bezpośrednią przyczyną wjechania przez oskarżoną na skrzyżowanie mimo czerwonego światła dla jej kierunku ruchu i zderzenia z pojazdem kierowanym przez pokrzywdzonego M. G..

Z uwagi na okoliczność, że od 01 lipca 2015r. weszły w życie nowe przepisy kodeksu karnego Sąd na podstawie art. 4 § 1 kk zastosował wobec oskarżonej dotychczasowe przepisy jako względniejsze.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej Sąd stwierdził, że jest on znaczny, gdyż oskarżona uchybiła zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym o podstawowym znaczeniu. Ponadto wskutek wypadku zostały pokrzywdzone aż trzy osoby.

Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał, że oskarżona przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu, złożyła wyjaśnienia , wyraziła ubolewanie, bezpośrednio po wypadku zachowała się prawidłowo – zatrzymała swój pojazd ,

starała się udzielić pomocy pokrzywdzonym , wezwać pomoc, a także przeprosiła pokrzywdzonych. Oskarżona nie była nigdy karana, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Okoliczności obciążających Sąd się nie dopatrzył.

Z tych względów uznał, że kara 5 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonej Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego orzekł 60 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda z nich. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonej dolegliwa , a zarazem realna do spłacenia.

Z uwagi na okoliczność, że pokrzywdzona I. G. w wyniku wypadku doznała cierpień fizycznych Sąd orzekł od oskarżonej nawiązkę na jej rzecz w kwocie 2000,00 złotych.

I. G. występowała w przedmiotowej sprawie jako oskarżycielka posiłkowa. Korzystała z pomocy profesjonalnego pełnomocnika radcy prawnego W. I. . Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej złożył wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i zwrot dojazdu w wysokości 668,64 zł na rozprawy w dniach 08.06.2016r., 06.09.2016r., 09.01.2017r i 05.05.2017r . W sprawie odbyły się trzy terminy rozpraw w dniach 08.06.2016r., 06.09.2016r. i 05.05.2017r. Uprzednio wyznaczony termin rozprawy w dniu 09.01.2017r. został odwołany i żadna ze stron nie dojechała do Sądu w tym dniu. Sprawa nie była szczególnie skomplikowana ani pod względem faktycznym ani pod względem prawnym. Dlatego wynagrodzenie dla pełnomocnika Sąd przyznał na podstawie stawek minimalnych określonych w § 14 ust. 2 pkt 3 , § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 461) uwzględniając również podatek VAT w zw. z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 490). W związku z tym wynagrodzenie dla pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej wyniosło 723,24 zł.

Jeśli chodzi o koszty dojazdu na rozprawy Sąd wziął pod uwagę, że były trzy rozprawy. Odległość od P. do K. wynosi 98 km. Odbycie podróży tam i z powrotem to pokonanie jednorazowo 196 km. Natomiast trzykrotne dojazdy do SR w/m to przejechanie 588 km. Uwzględniając koszty użycia samochodu prywatnego do celów służbowych z K. i powrotem koszty dojazdu wyniosły 588× 0, (...) , co daje kwotę 491,45 zł. Suma kwot 723,24 zł i 491,45 zł wynosi 1214,69 zł. Taką też kwotę Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej z tytułu zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów dojazdów na rozprawę.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku .